

DIRECTIVA (UE) 2018/2002 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
din 11 decembrie 2018
de modificare a Directivei 2012/27/UE privind eficiența energetică
(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 194 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Moderarea cererii de energie reprezintă una dintre cele cinci dimensiuni ale Strategiei privind uniunea energetică, stabilită prin Comunicarea Comisiei din 25 februarie 2015 intitulată „O strategie-cadru pentru o uniune energetică rezilientă cu o politică prospectivă în domeniul schimbărilor climatice”. Îmbunătățirea eficienței energetice de-a lungul întregului lanț energetic, inclusiv producția, transportul, distribuția și utilizarea finală de energie, va genera beneficii pentru mediu, va îmbunătăți calitatea aerului și sănătatea publică, va reduce emisiile de gaze cu efect de seră, va îmbunătăți securitatea energetică prin reducerea dependenței de importurile de energie din afara Uniunii, va scădea costurile cu energia ale gospodăriilor și ale societăților, va contribui la atenuarea sărăciei energetice și va duce la o creștere a competitivității, a locurilor de muncă și a activității economice la nivelul tuturor sectoarelor economiei, îmbunătățind astfel calitatea vieții cetățenilor. Acest lucru este în conformitate cu angajamentele asumate de Uniune în cadrul uniunii energetice și al agendei globale privind schimbările climatice stabilite prin Acordul de la Paris din 2015 asupra schimbărilor climatice ⁽⁴⁾ („Acordul de la Paris”), care reprezintă un angajament de a menține creșterea temperaturii medii globale cu mult sub 2 °C peste nivelurile preindustriale și de a continua eforturile pentru limitarea acestei creșteri a temperaturii la 1,5 °C peste nivelurile preindustriale.
- (2) Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾ constituie o componentă a progresului în direcția realizării uniunii energetice, în temeiul căreia eficiența energetică ar trebui tratată ca o sursă de energie în sine. Atunci când se stabilesc noi norme privind oferta și alte domenii de politică ar trebui să se țină seama de principiul „eficiența energetică înainte de toate”. Comisia ar trebui să se asigure că eficiența energetică și răspunsul din partea cererii pot concura în mod egal cu capacitatea de producție. Eficiența energetică trebuie luată în considerare ori de câte ori se iau decizii referitoare la planificarea sistemului energetic sau la finanțare. Trebuie realizate îmbunătățiri în materie de eficiență energetică ori de câte ori acestea sunt mai rentabile decât soluțiile echivalente din partea ofertei. Acest lucru ar trebui să ajute la valorificarea numeroaselor beneficii pe care eficiența energetică le poate aduce Uniunii, în special cetățenilor și întreprinderilor.
- (3) Eficiența energetică ar trebui recunoscută ca un element esențial și o considerație prioritară în viitoarele decizii privind investițiile în infrastructura energetică a Uniunii.
- (4) Realizarea unui obiectiv de eficiență energetică ambițios necesită eliminarea anumitor bariere pentru a facilita investițiile în măsuri vizând eficiența energetică. Un pas în această direcție o reprezintă precizarea din 19 septembrie 2017 din partea Eurostat privind modul de înregistrare a contractelor de performanță energetică în conturile naționale, care vine să elimine incertitudinile și să faciliteze desfășurarea unor astfel de contracte.

⁽¹⁾ JO C 246, 28.7.2006, p. 42.

⁽²⁾ JO C 342, 12.10.2017, p. 119.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 13 noiembrie 2018 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 4 decembrie 2018.

⁽⁴⁾ JO L 282, 19.10.2016, p. 4.

⁽⁵⁾ Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE (JO L 315, 14.11.2012, p. 1).

- (5) Consiliul European din 23 și 24 octombrie 2014 a sprijinit un obiectiv de eficiență energetică de 27 % pentru 2030 la nivelul Uniunii, care trebuie revizuit până în 2020 „luând în considerare un nivel al UE de 30 %”. În rezoluția sa din 15 decembrie 2015 intitulată „Către o uniune europeană a energiei”, Parlamentul European i-a solicitat Comisiei să evalueze, de asemenea, viabilitatea unui obiectiv de eficiență energetică de 40 % pentru același interval de timp. Prin urmare, este oportună modificarea Directivei 2012/27/UE, pentru a o adapta perspectivei pentru anul 2030.
- (6) Necesitatea îndeplinirii obiectivelor de eficiență energetică la nivelul Uniunii, exprimate în consum de energie primară și/sau finală, ar trebui să fie explicit stabilită sub forma unui obiectiv de 32,5 % pentru 2030. Prognozele efectuate în 2007 au indicat pentru 2030 un consum de energie primară de 1 887 Mtep și un consum de energie finală de 1 416 Mtep. O reducere de 32,5 % are ca rezultat, în 2030, 1 273 Mtep și, respectiv, 956 Mtep. Acest obiectiv, având o natură similară obiectivului Uniunii pentru 2020, ar trebui să fie evaluat de Comisie în vederea revizuirii sale ascendente până în 2023 în cazul unor reduceri substanțiale ale costurilor sau dacă este necesar în vederea îndeplinirii angajamentelor internaționale ale Uniunii pentru decarbonizare. Nu există obiective obligatorii la nivelul statelor membre în perspectiva anului 2020 și a anului 2030, iar libertatea statelor membre de a-și stabili propriile contribuții naționale pe baza consumului de energie primară sau finală, a economiilor de energie primară sau finală sau a intensității energetice ar trebui să fie menținută fără restricții. Statele membre ar trebui să își stabilească propriile contribuții naționale orientative în materie de eficiență energetică ținând seama de faptul că, în 2030, consumul de energie al Uniunii trebuie să fie de maximum 1 273 Mtep de energie primară și/sau de maximum 956 Mtep de energie finală. În consecință, consumul de energie primară ar trebui redus cu 26 %, iar consumul de energie finală ar trebui redus cu 20 % la nivelul Uniunii, față de nivelurile din 2005. Este necesară o evaluare periodică a progreselor înregistrate în direcția atingerii obiectivelor Uniunii pentru 2030, aceasta fiind prevăzută în Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (7) Eficiența operațională a sistemelor energetice în orice moment este influențată de capacitatea de a alimenta rețeaua cu energie generată din surse diferite, cu diferite grade de inerție și de punere în funcțiune, în mod flexibil și fără obstacole. Îmbunătățirea acestei eficiențe va permite o mai bună utilizare a energiei din surse regenerabile.
- (8) Îmbunătățirea eficienței energetice poate contribui la sporirea producției economice. Statele membre și Uniunea ar trebui să urmărească reducerea consumului energetic, indiferent de nivelurile de creștere economică.
- (9) Obligația ca statele membre să stabilească strategii pe termen lung pentru mobilizarea investițiilor și facilitarea renovării parcului lor imobiliar național și să le notifice Comisiei se elimină din Directiva 2012/27/UE și se adaugă la Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, unde această obligație se potrivește cu planurile pe termen lung pentru clădirile al căror consum energetic este aproape egal cu zero și pentru decarbonizarea clădirilor.
- (10) Având în vedere cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030, obligația privind economiile de energie stabilită prin Directiva 2012/27/UE ar trebui să se extindă ulterior anului 2020. Această extindere ar crea o mai mare stabilitate pentru investitori și, prin urmare, ar încuraja investițiile pe termen lung și măsurile vizând eficiența energetică pe termen lung, precum renovarea aprofundată a clădirilor cu obiectivul pe termen lung de a facilita transformarea rentabilă a clădirilor existente în clădiri al căror consum de energie este aproape egal cu zero. Obligația privind economiile de energie are un rol important în generarea creșterii economice și a locurilor de muncă la nivel local și ar trebui să fie menținută pentru a garanta că Uniunea își poate atinge obiectivele privind energia și clima prin crearea de oportunități suplimentare și pentru a întrerupe legătura dintre consumul de energie și creștere economică. Cooperarea cu sectorul privat este importantă pentru a evalua condițiile în care pot fi deblocate investițiile private pentru proiectele de eficiență energetică și pentru a dezvolta noi modele de venituri pentru inovare în domeniul eficienței energetice.
- (11) Măsurile de sporire a eficienței energetice au, de asemenea, un impact pozitiv asupra calității aerului, întrucât clădirile mai eficiente din punct de vedere energetic contribuie la reducerea cererii pentru combustibili pentru încălzire, inclusiv pentru combustibili solizi pentru încălzire. Prin urmare, măsurile vizând eficiența energetică contribuie la îmbunătățirea calității aerului interior și exterior și sprijină realizarea, într-un mod rentabil, a obiectivelor politicii Uniunii în materie de calitate a aerului, astfel cum sunt stabilite în special prin Directiva (UE) 2016/2284 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernanta uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (a se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial).

⁽²⁾ Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind performanța energetică a clădirilor (JO L 153, 18.6.2010, p. 13).

⁽³⁾ Directiva (UE) 2016/2284 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016 privind reducerea emisiilor naționale de anumiți poluanți atmosferici, de modificare a Directivei 2003/35/CE și de abrogare a Directivei 2001/81/CE (JO L 344, 17.12.2016, p. 1).

- (12) Statele membre trebuie să realizeze economii cumulate la nivelul utilizării finale, pe întreaga perioadă de obligații 2021-2030, echivalente cu economii anuale noi de cel puțin 0,8 % din consumul de energie finală. Respectiva cerință ar putea fi îndeplinită prin noi măsuri de politică adoptate în cursul noii perioade de obligații, cuprinsă între 1 ianuarie 2021 și 31 decembrie 2030, sau prin noi acțiuni individuale ca urmare a măsurilor de politică adoptate în cursul sau înaintea perioadei anterioare, cu condiția ca acțiunile individuale ce declanșează economii de energie sunt introduse în noua perioadă. În acest scop, statele membre ar trebui să poată utiliza o schemă de obligații în materie de eficiență energetică sau măsuri de politică alternative sau ambele. Suplimentar, sunt oferite mai multe opțiuni, inclusiv dacă energia utilizată în transport este inclusă, integral sau parțial, în baza de calcul, pentru a acorda statelor membre flexibilitate în modul în care își calculează cantitatea economiilor lor de energie, asigurându-se totodată că se realizează economiile obligatorii cumulate de energie la nivelul utilizării finale echivalente cu cel puțin procentul de 0,8 % de noi economii anuale.
- (13) Cu toate acestea, ar fi disproporționat să se impună o astfel de obligație Ciprului și Maltei. Piețele de energie din respectivele state membre insulare mici prezintă caracteristici specifice care limitează considerabil gama de măsuri disponibile pentru a îndeplini obligația privind economiile de energie, cum ar fi existența unui singur distribuitor de energie electrică, absența unor rețele de gaze naturale și a unor sisteme de încălzire centralizată și de răcire centralizată, precum și dimensiunea redusă a societăților de distribuție de produse petroliere. Aceste caracteristici specifice sunt accentuate de dimensiunea redusă a piețelor de energie din respectivele state membre. Prin urmare, Ciprului și Maltei ar trebui să le revină numai obligația de a realiza economii de energie cumulate la nivelul utilizării finale echivalente cu economii noi de 0,24 % din consumul de energie finală pentru perioada 2021-2030.
- (14) În cazul în care utilizează o schemă de obligații, statele membre ar trebui să desemneze părți obligate din rândul distribuitorilor de energie, al societăților de vânzare cu amănuntul a energiei și al distribuitorilor sau comercianților cu amănuntul de combustibil utilizat în transporturi, pe baza unor criterii obiective și nediscriminatorii. Desemnarea, sau scutirea de la a fi desemnate, a anumitor categorii de astfel de distribuitori sau comercianți cu amănuntul nu trebuie interpretată ca fiind incompatibilă cu principiul nediscriminării. Prin urmare, statele membre pot decide dacă astfel de distribuitori sau comercianți cu amănuntul sau numai anumite categorii dintre aceștia să fie desemnați în calitate de părți obligate.
- (15) Măsurile statelor membre de îmbunătățire a eficienței energetice în transporturi sunt eligibile pentru a fi luate în considerare în ceea ce privește îndeplinirea obligației care le revine privind economiile de energie la nivelul utilizării finale. Astfel de măsuri includ politici specifice, care, printre altele, sunt dedicate promovării unor vehicule mai eficiente, transferul modal către mersul cu bicicleta, mersul pe jos și transportul în comun sau mobilitatea și planificarea urbană care să reducă cererea pentru transport. În plus, scheme care accelerează utilizarea unor vehicule noi și mai eficiente sau adoptarea unor politici care promovează trecerea la combustibili cu o performanță mai bună care reduc consumul de energie pe kilometru sunt, de asemenea, potențial eligibile, sub rezerva respectării cerințelor de relevanță și de adăugare prevăzute în anexa V la Directiva 2012/27/UE, astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă. Astfel de măsuri ar trebui să fie, dacă este cazul, coerente cu cadrele de politică naționale ale statelor membre stabilite în temeiul Directivei 2014/94/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾.
- (16) Măsurile luate de către statele membre în temeiul Regulamentului (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, și care vor avea drept rezultat îmbunătățiri verificabile, dar și măsurabile sau estimabile ale eficienței energetice, pot fi considerate o modalitate eficientă pentru statele membre de a-și îndeplini obligația de economisire a energiei în temeiul Directivei 2012/27/UE, astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă.
- (17) Ca o alternativă la a impune părților obligate cerința de a obține cantitatea de economii cumulate de energie la nivelul utilizării finale prevăzută la articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2012/27/UE, astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă, ar trebui să fie posibil ca statele membre, în schemele lor de obligații, să permită sau să impună părților obligate să contribuie la Fondul național pentru eficiență energetică.
- (18) Fără a aduce atingere articolului 7 alineatele (4) și (5), astfel cum sunt introduse de prezenta directivă, statele membre și părțile obligate ar trebui să utilizeze toate mijloacele și tehnologiile disponibile pentru a realiza economiile cumulate de energie obligatorii la nivelul utilizării finale, inclusiv prin promovarea utilizării tehnologiilor durabile în sisteme eficiente de încălzire sau de răcire centralizată, a infrastructurii eficiente de încălzire și

⁽¹⁾ Directiva 2014/94/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2014 privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi (JO L 307, 28.10.2014, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind reducerea anuală obligatorie a emisiilor de gaze cu efect de seră de către statele membre în perioada 2021-2030 în vederea unei contribuții la acțiunile climatice de respectare a angajamentelor asumate în temeiul Acordului de la Paris și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 (JO L 156, 19.6.2018, p. 26).

răcire și a auditurilor energetice sau a sistemelor de gestionare echivalente, cu condiția ca economiile de energie declarate să respecte cerințele prevăzute la articolul 7 și anexa V din Directiva 2012/27/UE, astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă. Statele membre ar trebui să urmărească un nivel ridicat de flexibilitate în conceperea și în punerea în aplicare a măsurilor de politică alternative.

- (19) Măsurile vizând eficiența energetică pe termen lung vor continua să asigure realizarea unor economii de energie după 2020, însă, pentru a contribui la obiectivul de eficiență energetică al Uniunii pentru 2030, aceste măsuri ar trebui să asigure realizarea de noi economii după 2020. Pe de altă parte, economiile de energie realizate după 31 decembrie 2020 nu ar trebui să fie luate în considerare la calcularea obligațiilor privind economiile cumulate de energie la nivelul utilizării finale pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2020.
- (20) Noile economii ar trebui să fie suplimentare față de scenariul de statu-quo, motiv pentru care economiile care s-ar fi produs oricum nu ar trebui să fie luate în considerare la calcularea îndeplinirii cerințelor privind economiile de energie. Pentru a calcula impactul măsurilor introduse, ar trebui luate în calcul numai economiile nete, măsurate ca modificări ale consumului de energie care pot fi atribuite în mod direct măsurii vizând eficiența energetică în cauză. Pentru a calcula economiile nete, statele membre ar trebui să stabilească un scenariu de referință cu privire la modul în care ar evolua situația în absența măsurii în cauză. Măsura de politică în cauză ar trebui evaluată în raport cu acest nivel de referință. Statele membre ar trebui să țină cont de faptul că în același interval de timp pot fi duse la îndeplinire și alte măsuri de politică, care ar putea avea de asemenea un impact asupra cantității economiilor de energie, astfel că nu toate modificările observate de la introducerea unei anumite măsuri de politică evaluate pot fi atribuite exclusiv măsurii de politică respective. Acțiunile părții obligate, participante sau mandatate ar trebui de fapt să contribuie la realizarea economiilor de energie declarate pentru a se asigura îndeplinirea cerinței de pertință.
- (21) Este important să se aibă în vedere, după caz, toate etapele lanțului energetic la calcularea economiilor de energie pentru a crește potențialul de economii de energie în transportul și distribuția de energie electrică.
- (22) Gestionarea eficientă a apei poate aduce o contribuție semnificativă la economiile de energie. Sectorul apei și cel al apelor uzate reprezintă 3,5 % din consumul de energie electrică în Uniune și se estimează că respectiva pondere va crește. În același timp, scurgerile de apă reprezintă 24 % din consumul total de apă în Uniune, iar sectorul energetic este cel mai mare consumator de apă, reprezentând 44 % din consum. Potențialul realizării de economii de energie prin utilizarea tehnologiilor și a proceselor inteligente ar trebui explorat pe deplin.
- (23) Conform articolului 9 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, politicile Uniunii privind eficiența energetică ar trebui să fie favorabile incluziunii și, prin urmare, ar trebui să asigure faptul că măsurile vizând eficiența energetică sunt accesibile consumatorilor aflați în situație de sărăcie energetică. Îmbunătățirile aduse eficienței energetice a clădirilor ar trebui, în special, să avantajeze gospodăriile vulnerabile, inclusiv cele aflate în situație de sărăcie energetică, și, dacă este cazul, persoanele care trăiesc în locuințe sociale. Statele membre pot deja solicita părților obligate să includă în măsurile de economisire a energiei obiective sociale în legătură cu sărăcia energetică, iar această posibilitate ar trebui să fie extinsă la măsuri de politică alternative și la fonduri naționale pentru eficiență energetică și să fie transformată într-o obligație, permițând în același timp statelor membre să mențină o flexibilitate deplină în ceea ce privește dimensiunea, domeniul de aplicare și conținutul acestora. Dacă o schemă de obligații în materie de eficiență energetică nu permite măsuri care se referă la consumatori individuali de energie, statul membru poate lua măsuri pentru a atenua sărăcia energetică exclusiv prin intermediul unor măsuri de politică alternative.
- (24) Aproximativ 50 de milioane de gospodării din Uniune se află în situație de sărăcie energetică. Prin urmare, măsurile vizând eficiența energetică trebuie să se afle în centrul oricăror strategii rentabile de abordare a sărăciei energetice și a vulnerabilității consumatorilor și sunt complementare politicilor de securitate socială la nivelul statelor membre. Pentru a se asigura că măsurile vizând eficiența energetică atenuază sărăcia energetică pentru chiriași în mod durabil, ar trebui să se ia în considerare rentabilitatea acestor măsuri, precum și accesibilitatea acestora din punct de vedere financiar pentru proprietari și chiriași, și ar trebui să fie garantat, la nivel de stat membru, un sprijin financiar adecvat pentru astfel de măsuri. Parcul imobiliar al Uniunii trebuie să fie convertit, pe termen lung, în clădiri al căror consum de energie este aproape egal cu zero, în conformitate cu obiectivele Acordului de la Paris. Ratele actuale de renovare a clădirilor sunt insuficiente, iar clădirile ocupate de cetățeni cu venituri scăzute, care se află în situație de sărăcie energetică, sunt cele la care se ajunge cel mai greu. Măsurile prevăzute în prezenta directivă cu privire la obligațiile privind economiile de energie, schemele de obligații în ceea ce privește eficiența energetică și măsurile de politică alternative sunt, prin urmare, deosebit de importante.
- (25) În vederea obținerii unor cheltuieli de consum scăzute la plata facturilor de energie, s-ar putea acorda sprijin consumatorilor pentru ca aceștia să își reducă consumul de energie prin reducerea nevoilor energetice ale clădirilor și prin îmbunătățirea eficienței aparatelor electrocasnice, care ar trebui combinate cu disponibilitatea unor moduri de transport cu consum redus de energie, integrate în transportul public și cu bicicleta.

- (26) Este esențial să fie sensibilizați toți cetățenii Uniunii cu privire la beneficiile creșterii eficienței energetice și să se furnizeze acestora informații precise referitoare la modalitățile prin care aceasta poate fi realizată. Creșterea eficienței energetice este, de asemenea, foarte importantă pentru securitatea aprovizionării cu energie a Uniunii, prin reducerea dependenței sale de importul de combustibili din țări terțe.
- (27) Costurile și beneficiile tuturor măsurilor de eficiență energetică luate, inclusiv perioadele de recuperare a investiției, ar trebui să fie pe deplin transparente pentru consumatori.
- (28) La punerea în aplicare a Directivei 2012/27/UE, astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă și la luarea altor măsuri în domeniul eficienței energetice, statele membre ar trebui să acorde o atenție deosebită sinergiilor dintre măsurile vizând eficiența energetică și utilizarea eficientă a resurselor naturale, în conformitate cu principiile economiei circulare.
- (29) Profitând de noile tehnologii și modele de afaceri, statele membre ar trebui să se străduiască să promoveze și să faciliteze adoptarea de măsuri vizând eficiența energetică, inclusiv prin intermediul unor servicii energetice inovatoare pentru clienții mari și mici.
- (30) Ca parte a măsurilor stabilite în comunicarea Comisiei din 15 iulie 2015 intitulată „Noi avantaje pentru consumatorii de energie”, în contextul uniunii energetice și al strategiei privind încălzirea și răcirea, trebuie consolidate drepturile minime ale consumatorilor de a primi informații precise, fiabile, clare și prompte cu privire la consumul lor energetic. Articolele 9-11 și anexa VII din Directiva 2012/27/UE ar trebui modificate pentru a prevedea un feedback frecvent și consolidat referitor la consumul de energie, atunci când acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic și rentabil având în vedere dispozitivele de măsurare existente. Prezenta directivă clarifică faptul că rentabilitatea subcontorizării depinde de măsura în care costurile aferente sunt proporționale cu economiile de energie potențiale. La evaluarea măsurii în care subcontorizarea este rentabilă, se poate ține seama de efectul altor măsuri concrete planificate pentru o anumită clădire, cum ar fi orice renovare viitoare.
- (31) Prezenta directivă clarifică, de asemenea, faptul că drepturile legate de facturare, precum și informațiile privind facturarea sau consumul ar trebui să se aplice consumatorilor de încălzire, de răcire sau de apă caldă menajeră furnizată de o sursă centrală, chiar dacă aceștia nu au o relație contractuală directă, individuală, cu un furnizor de energie. Definiția termenului „client final” poate fi înțeleasă în sensul că se referă numai la persoanele fizice sau juridice care achiziționează energie pe baza unui contract individual direct cu un furnizor de energie. Prin urmare, în sensul dispozițiilor relevante, ar trebui să fie introdusă noțiunea de „utilizator final” pentru a face trimitere la un grup mai larg de consumatori și ar trebui să includă, pe lângă clienții finali care achiziționează încălzire, răcire sau apă caldă menajeră pentru uz final propriu, și ocupanții unor clădiri individuale sau ai unor unități individuale ale unor clădiri cu mai multe apartamente sau ale unor clădiri mixte, în cazul în care aceste unități sunt aprovizionate dintr-o sursă centrală, iar ocupanții lor nu au un contract direct sau individual cu furnizorul de energie. Noțiunea de „subcontorizare” ar trebui să facă trimitere la măsurarea consumului în unitățile individuale ale acestor clădiri.
- (32) Pentru a asigura transparența contabilizării consumului individual de energie termică și pentru a facilita astfel implementarea subcontorizării, statele membre ar trebui să se asigure că au instituit norme naționale transparente și disponibile publicului privind repartizarea costurilor pentru consumul de încălzire, de răcire și de apă caldă menajeră în clădirile cu mai multe apartamente și în clădirile mixte. Pe lângă transparență, statele membre ar putea avea în vedere luarea unor măsuri pentru a consolida concurența în ceea ce privește furnizarea de servicii de subcontorizare, contribuind astfel la asigurarea faptului că toate costurile suportate de utilizatorii finali sunt rezonabile.
- (33) Până la 25 octombrie 2020, contoarele de căldură și repartitoarele de costuri pentru energia termică nou-instalate ar trebui să poată fi citite de la distanță pentru a asigura furnizarea frecventă și rentabilă a informațiilor referitoare la consum. Modificările la Directiva 2012/27/UE introduse prin prezenta directivă referitoare la contorizarea încălzirii, răcirii și apei calde menajere; subcontorizarea și repartizarea costurilor pentru încălzire, pentru răcire și pentru apa caldă menajeră; cerințele privind citirea la distanță; informații privind facturarea și consumul pentru încălzire și răcire și pentru apa caldă menajeră; costul accesării informațiilor privind facturarea și consumul pentru încălzire, răcire și apa caldă menajeră; precum și cerințele minime privind informațiile referitoare la facturare și la consumul de încălzire, răcire și apă caldă menajeră, sunt destinate să se aplice numai încălzirii, răcirii și apei calde menajere furnizate dintr-o sursă centrală. Statele membre sunt libere să decidă dacă tehnologiile walk-by sau drive-by pot fi considerate că ar permite sau nu citirea de la distanță. Dispozitivele care pot fi citite de la distanță nu necesită accesul la apartamente sau unități individuale pentru a putea fi citite.
- (34) Statele membre ar trebui să țină cont de faptul că punerea în aplicare cu succes a noilor tehnologii pentru măsurarea consumului de energie necesită investiții sporite în educație și în competențe atât pentru utilizatori, cât și pentru furnizorii de energie.

- (35) Informațiile privind facturarea și situațiile anuale reprezintă mijloace importante de informare a clienților referitor la consumul lor de energie. Datele privind consumul și costurile pot, de asemenea, să transmită alte informații care îi ajută pe consumatori să își compare contractul actual cu alte oferte și să utilizeze sisteme de gestionare a plângerilor și mecanisme alternative de soluționare a litigiilor. Cu toate acestea, având în vedere că litigiile legate de facturare reprezintă o sursă frecventă de plângeri ale consumatorilor și un factor care contribuie la niveluri scăzute persistente de satisfacție și de implicare ale consumatorilor în relația lor cu furnizorii lor de energie, este necesar ca facturile să fie mai simple, mai clare și mai ușor de înțeles, asigurând totodată că instrumentele separate, cum ar fi informațiile privind facturarea, instrumentele de informare și situațiile anuale, furnizează toate informațiile necesare pentru a le permite consumatorilor să își regleze consumul de energie, să compare ofertele și să schimbe furnizorii.
- (36) Măsurile din partea statelor membre ar trebui să fie sprijinite de instrumente financiare ale Uniunii bine concepute și eficiente, precum fondurile structurale și de investiții europene, Fondul european pentru investiții strategice, precum și prin finanțare de către Banca Europeană de Investiții (BEI) și de către Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BERD), care ar trebui să sprijine investițiile în materie de eficiență energetică în toate etapele lanțului energetic și să utilizeze o analiză cost-beneficiu cuprinzătoare, cu un model de rate de actualizare diferențiate. Sprijinul financiar ar trebui să se concentreze pe metode rentabile pentru creșterea eficienței energetice, ceea ce ar duce la o reducere a consumului de energie. BEI și BERD, împreună cu băncile naționale de promovare, ar trebui să conceapă, să genereze și să finanțeze programe și proiecte adaptate sectorului eficienței, inclusiv pentru gospodăriile aflate în situație de sărăcie energetică.
- (37) Pentru a permite actualizarea anexelor la Directiva 2012/27/UE și a valorilor de referință armonizate ale eficienței, este necesar să se prelungească delegarea de competențe acordată Comisiei. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare⁽¹⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces în mod sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (38) Pentru a putea evalua eficacitatea Directivei 2012/27/UE, astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă, ar trebui introdusă cerința privind efectuarea unei reexaminări generale a respectivei directive și transmiterea a unui raport către Parlamentul European și către Consiliu până la data de 28 februarie 2024. Reexaminarea respectivă ar trebui să se realizeze după evaluarea la nivel global a Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice din 2023, pentru a permite introducerea alinierilor necesare la respectivul proces, ținând seama, de asemenea, de evoluțiile economice și în materie de inovare.
- (39) Autorităților locale și regionale ar trebui să li se ofere un rol principal în dezvoltarea și proiectarea, executarea și evaluarea măsurilor prevăzute în Directiva 2012/27/UE, astfel încât acestea să poată aborda în mod adecvat caracteristicile specifice ale propriului climat și ale propriei culturi și societăți.
- (40) Reflectând progresul tehnologic și sporirea ponderii surselor regenerabile de energie în sectorul producției de energie electrică, coeficientul implicit pentru economii în kWh de energie electrică ar trebui revizuit pentru a reflecta modificarea factorului de energie primară (FEP) pentru energia electrică. Calculele care reflectă mixul energetic al FEP pentru energia electrică se bazează pe valorile medii anuale. Pentru producerea de căldură și de energie electrică nucleară se folosește metoda de contabilizare a „conținutului de energie fizică”, iar pentru producerea de căldură și de energie electrică din combustibili fosili și din biomasă se folosește metoda „de eficiență a conversiei tehnice”. Pentru energia din surse regenerabile necombustibilă, metoda reprezintă echivalentul direct bazat pe abordarea „energiei primare totale”. Pentru a calcula ponderea energiei primare pentru energia electrică în cadrul cogenerării, se aplică metoda stabilită în anexa II la Directiva 2012/27/UE. Se folosește mai degrabă o poziție medie pe piață, decât una marginală. Eficiența conversiilor se presupune a fi de 100 % pentru energia din surse regenerabile necombustibilă, de 10 % pentru centralele geotermice și de 33 % pentru centralele nucleare. Eficiența totală pentru cogenerare se calculează pe baza celor mai recente date de la Eurostat. În ceea ce privește limitele sistemului, valoarea FEP este 1 pentru toate sursele de energie. Valoarea FEP se referă la anul 2018 și se bazează pe date interpolate din cea mai recentă versiune a scenariului de referință PRIMES pentru 2015 și 2020 și ajustate cu datele Eurostat până în 2016. Analiza cuprinde statele membre și Norvegia. Setul de date pentru Norvegia se bazează pe datele din Rețeaua europeană a operatorilor de sisteme de transport de energie electrică.
- (41) Economii de energie care rezultă din punerea în aplicare a dreptului Uniunii nu ar trebui declarate decât în cazul în care acestea rezultă dintr-o măsură ce depășește minimul impus de actele juridice ale Uniunii în cauză, fie prin stabilirea unor cerințe mai ambițioase de eficiență energetică la nivelul statelor membre, fie prin sporirea gradului de utilizare a măsurii. Clădirile prezintă un potențial semnificativ pentru sporirea în continuare a eficienței energetice, iar renovarea clădirilor reprezintă un element esențial și pe termen lung cu economii de

(1) JOL 123, 12.5.2016, p. 1.

scară în ceea ce privește sporirea economiilor de energie. Prin urmare, este necesar să se clarifice faptul că toate economiile de energie care rezultă din măsurile ce promovează renovarea clădirilor existente pot fi declarate, cu condiția să depășească economiile care s-ar fi produs în absența măsurii de politică respective și cu condiția ca statul membru să demonstreze că părțile obligate, participante sau mandatate au contribuit efectiv la realizarea economiilor de energie declarate.

- (42) În conformitate cu Strategia privind uniunea energetică și cu principiile unei mai bune reglementări, ar trebui să se acorde o mai mare importanță normelor privind monitorizarea și verificarea punerii în aplicare a schemelor de obligații în materie de eficiență energetică și a măsurilor de politică alternative, inclusiv cerinței de a verifica un eșantion de măsuri reprezentativ din punct de vedere statistic. În Directiva 2012/27/UE, astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă, „o parte semnificativă și un eșantion reprezentativ din punct de vedere statistic” din măsurile de îmbunătățire a eficienței energetice ar trebui interpretate ca necesitând stabilirea unui subgrup al unei populații statistice al măsurilor de economii de energie în cauză în așa fel încât să reflecte cu acuratețe întreaga populație a tuturor măsurilor de economisire de energie, permițând astfel formularea unor concluzii suficient de fiabile cu privire la încrederea în ansamblul măsurilor.
- (43) Energia generată pe sau în clădiri prin tehnologii de obținere a energiei din surse regenerabile reduce cantitatea de energie furnizată din combustibili fosili. Reducerea consumului de energie și utilizarea energiei din surse regenerabile în sectorul construcțiilor reprezintă măsuri importante pentru a reduce dependența energetică a Uniunii și emisiile de gaze cu efect de seră, îndeosebi având în vedere obiectivele ambițioase privind clima și energia stabilite pentru 2030, precum și angajamentul global asumat în contextul Acordului de la Paris. În sensul obligației ce le revine privind economiile cumulate de energie, statele membre pot lua în calcul, după caz, economiile de energie din surse regenerabile generate pe sau în clădiri pentru uz propriu în vederea îndeplinirii cerințelor lor privind economiile de energie.
- (44) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative ⁽¹⁾, statele membre s-au angajat ca, în cazuri justificate, la notificarea măsurilor de transpunere să transmită, de asemenea, unul sau mai multe documente care să explice relația dintre elementele unei directive și elementele corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.
- (45) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume îndeplinirea obiectivelor Uniunii privind eficiența energetică, de 20 % până în 2020 și de cel puțin 32,5 % până în 2030, și de a deschide calea pentru viitoare creșteri ale eficienței energetice după respectivele date, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre dar, având în vedere dimensiunea și efectele acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta anumite măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor menționate.
- (46) Prin urmare, Directiva 2012/27/UE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 2012/27/UE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Prezenta directivă stabilește un cadru comun de măsuri pentru promovarea eficienței energetice pe teritoriul Uniunii, cu scopul de a se asigura atingerea obiectivelor principale ale Uniunii privind eficiența energetică de 20 % pentru anul 2020 și a obiectivelor sale principale privind eficiența energetică de cel puțin 32,5 % pentru anul 2030 și de a deschide calea pentru viitoare creșteri ale eficienței energetice după aceste date.

Prezenta directivă stabilește norme menite să elimine obstacolele existente pe piața energiei și să depășească deficiențele pieței care împiedică eficiența în ceea ce privește aprovizionarea și utilizarea energiei și prevede stabilirea de obiective și contribuții naționale indicative în materie de eficiență energetică pentru 2020 și pentru 2030.

Prezenta directivă contribuie la punerea în aplicare a principiului «eficiența energetică înainte de toate».”

2. La articolul 3 se adaugă următoarele alineate:

„(4) Până la 31 octombrie 2022, Comisia evaluează dacă Uniunea și-a atins obiectivele principale privind eficiența energetică pentru 2020.

⁽¹⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

(5) Fiecare stat membru stabilește contribuții orientative privind eficiența energetică pe plan național pentru îndeplinirea obiectivelor Uniunii pentru 2030 menționate la articolul 1 alineatul (1) din prezenta directivă, în conformitate cu articolele 4 și 6 din Regulamentul (UE) 2018/1999 (*). Atunci când stabilesc contribuțiile respective, statele membre țin seama de faptul că, în 2030, consumul de energie al Uniunii trebuie să fie de maximum 1 273 Mtep de energie primară și/sau de maximum 956 Mtep de energie finală. Statele membre notifică aceste contribuții Comisiei, în cadrul planurilor lor energetice și climatice naționale integrate, conform articolelor 3 și 7-12 din Regulamentul (UE) 2018/1999.

(6) Comisia evaluează obiectivele principale ale Uniunii privind eficiența energetică pentru 2030 prevăzute la articolul 1 alineatul (1) în vederea transmiterii, până în 2023, a unei propuneri legislative de revizuire în sens ascendent a respectivelor obiective în cazul unor reduceri substanțiale ale costurilor rezultate în urma evoluțiilor economice sau tehnologice sau dacă este necesar în vederea îndeplinirii angajamentelor internaționale ale Uniunii pentru decarbonizare.

(*) Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 21.12.2018, p. 1).”

3. Articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 7

Obligația privind economiile de energie

(1) Statele membre realizează economii cumulate de energie la nivelul utilizării finale cel puțin echivalente cu:

- (a) noi economii în fiecare an, de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2020, de 1,5 % din volumul vânzărilor anuale de energie către clienții finali, ca medie pe perioada de trei ani imediat anterioară datei de 1 ianuarie 2013. Vânzările de energie, ca volum, utilizate în transport, pot fi excluse parțial sau integral din acest calcul;
- (b) noi economii în fiecare an, de la 1 ianuarie 2021 până la 31 decembrie 2030, de 0,8 % din consumul anual de energie finală, ca medie pe perioada de trei ani imediat anterioară datei de 1 ianuarie 2019. Prin derogare de la respectiva obligație, Cipru și Malta realizează noi economii în fiecare an, de la 1 ianuarie 2021 până la 31 decembrie 2030, echivalente cu 0,24 % din consumul anual de energie finală, ca medie pe perioada de trei ani imediat anterioară datei de 1 ianuarie 2019.

Statele membre pot lua în calcul economiile de energie care rezultă în urma măsurilor de politică, indiferent dacă au fost introduse până la 31 decembrie 2020 sau după această dată, cu condiția ca măsurile respective să ducă la noi acțiuni individuale care să fie întreprinse după 31 decembrie 2020.

Statele membre continuă să realizeze noi economii anuale, în conformitate cu primul paragraf litera (b), pe perioade de câte zece ani după 2030, cu excepția cazului în care revizuirile efectuate de Comisie până în 2027 și la fiecare 10 ani după aceea concluzionează că nu este necesară îndeplinirea obiectivelor pe termen lung ale Uniunii privind energia și clima pentru 2050.

Statele membre decid modul în care eșalonează cantitatea calculată de economii noi pe fiecare dintre perioadele menționate la primul paragraf literele (a) și (b), cu condiția ca economiile obligatorii cumulate totale de energie la nivelul utilizării finale să fi fost realizate până la finalul fiecărei perioade de obligații.

(2) Cu condiția ca statele membre să își fi îndeplinit cel puțin obligația privind economiile cumulate de energie la nivelul utilizării finale prevăzută la alineatul (1) primul paragraf litera (b), acestea pot calcula cantitatea obligatorie de economii de energie printr-unul sau mai multe dintre următoarele mijloace:

- (a) aplicarea unei rate anuale a economiilor privind vânzările de energie către clienții finali sau privind consumul de energie finală, ca medie pe perioada de trei ani imediat anterioară datei de 1 ianuarie 2019;
- (b) excluderea parțială sau totală din scenariul de referință pentru calcularea energiei utilizate în transporturi;
- (c) utilizarea oricăreia dintre opțiunile prevăzute la alineatul (4).

(3) În cazul în care statele membre utilizează posibilitățile prevăzute la alineatul (2) litera (a), (b) sau (c), acestea stabilesc:

- (a) propria rată anuală a economiilor care va fi aplicată la calcularea economiilor lor cumulate de energie la nivelul utilizării finale și care asigură faptul că cantitatea finală a economiilor lor nete de energie nu este mai scăzută decât cea a economiilor obligatorii în temeiul alineatului (1) primul paragraf litera (b); și
- (b) propriul scenariu de referință pentru calcul, care poate exclude parțial sau total energia utilizată în transporturi.

- (4) Sub rezerva alineatului (5), fiecare stat membru poate:
- (a) să efectueze calculul prevăzut la alineatul (1) primul paragraf litera (a), utilizând valori de 1 % în 2014 și 2015; 1,25 % în 2016 și 2017, și 1,5 % în 2018, 2019 și 2020;
 - (b) să excludă din calcul, ca volum, toate sau o parte din vânzările de energie utilizată, referitor la perioada de obligații prevăzută la alineatul (1) primul paragraf litera (a), sau energia finală consumată, referitor la perioada de obligații prevăzută la alineatul (1) primul paragraf litera (b), de activitățile industriale enumerate în anexa I la Directiva 2003/87/CE;
 - (c) să includă în calculul cantității obligatorii de economii de energie economiile de energie realizate în sectoarele transformării, distribuției și transportului de energie, inclusiv în infrastructurile eficiente de termoficare și de răcire centralizată, ca urmare a punerii în aplicare a cerințelor prevăzute la articolul 14 alineatul (4), la articolul 14 alineatul (5) litera (b) și la articolul 15 alineatele (1)-(6) și (9). Statele membre informează Comisia cu privire la măsurile lor de politică preconizate în temeiul prezentei litere pentru perioada 1 ianuarie 2021-31 decembrie 2030, ca parte a planurilor lor energetice și climatice naționale integrate. Impactul respectivelor măsuri se calculează în conformitate cu anexa V și se include în planurile respective;
 - (d) să includă în calculul cantității obligatorii de economii de energie economiile de energie rezultate din acțiuni specifice recent implementate, începând de la 31 decembrie 2008, care continuă să aibă impact în 2020 în ceea ce privește perioada de obligații prevăzută la alineatul (1) primul paragraf litera (a) și după 2020 în ceea ce privește perioada prevăzută la alineatul (1) primul paragraf litera (b), și care pot fi măsurate și verificate;
 - (e) să includă în calculul cantității obligatorii de economii de energie economiile de energie care rezultă din adoptarea unor măsuri de politică, cu condiția să se poată demonstra că măsurile respective au ca rezultat acțiuni individuale derulate în perioada 1 ianuarie 2018-31 decembrie 2020;
 - (f) să excludă din calculul cantității obligatorii de economii de energie 30 % din cantitatea verificabilă de energie produsă pe sau în clădiri pentru uz propriu ca urmare a măsurilor de politică vizând promovarea instalării de noi tehnologii de obținere a energiei din surse regenerabile;
 - (g) să includă în calculul cantității obligatorii de economii de energie, economiile de energie care depășesc economiile obligatorii de energie pentru perioada de obligații cuprinsă între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2020, cu condiția ca economiile respective să rezulte din acțiuni individuale derulate în temeiul măsurilor de politică menționate la articolele 7a și 7b, notificate de către statele membre în cadrul planurilor lor de acțiune naționale privind eficiența energetică și raportate în rapoartele lor intermediare în conformitate cu articolul 24.
- (5) Statele membre aplică și calculează efectul opțiunilor selectate în temeiul alineatului (4) pentru perioadele menționate la alineatul (1) primul paragraf literele (a) și (b) separat:
- (a) pentru calculul cantității obligatorii de economii de energie pentru perioada de obligații menționată la alineatul (1) primul paragraf litera (a), statele membre pot utiliza alineatul (4) literele (a)-(d). Toate opțiunile selectate în temeiul alineatului (4), cumulate, reprezintă maximum 25 % din cantitatea de economii de energie prevăzută la alineatul (1) primul paragraf litera (a);
 - (b) pentru calculul cantității obligatorii de economii de energie pentru perioada de obligații menționată la alineatul (1) primul paragraf litera (b), statele membre pot utiliza alineatul (4) literele (b)-(g), cu condiția ca acțiunile individuale menționate la alineatul (4) litera (d) să continue să aibă un impact verificabil și măsurabil după 31 decembrie 2020. Toate opțiunile selectate în temeiul alineatului (4), cumulate, nu vor conduce la o reducere cu mai mult de 35 % a cantității de economii de energie calculată în conformitate cu alineatele (2) și (3).
- Indiferent dacă statele membre exclud parțial sau total energia utilizată în transporturi din scenariul lor de referință pentru calcul sau utilizează oricare dintre opțiunile enumerate la alineatul (4), acestea se asigură că cantitatea netă calculată de noi economii care trebuie obținută în consumul de energie finală în perioada de obligații cuprinsă între 1 ianuarie 2021 și 31 decembrie 2030 nu este mai scăzută decât cantitatea care rezultă din aplicarea ratei anuale a economiilor prevăzută la alineatul (1) primul paragraf litera (b).
- (6) Statele membre descriu în planurile lor energetice și climatice naționale integrate, în conformitate cu anexa III la Regulamentul (UE) 2018/1999, calculul cantității de economii de energie care trebuie obținută în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2021 și 31 decembrie 2030 prevăzută la alineatul (1) primul paragraf litera (b) din prezentul articol și explică, dacă este pertinent, cum au fost instituite rata anuală a economiilor și scenariul de referință pentru calcul, precum și cum și în ce măsură au fost aplicate opțiunile menționate la alineatul (4) din prezentul articol.
- (7) Economii de energie realizate după 31 decembrie 2020 nu se includ în calculul cantității obligatorii de economii de energie pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2020.

(8) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, statele membre care permit părților obligate să folosească opțiunile menționate la articolul 7a alineatul (6) litera (b) pot, în sensul alineatului (1) primul paragraf litera (a) din prezentul articol, să ia în calcul economiile de energie obținute în oricare an după 2010 și anterior perioadei de obligații prevăzute la alineatul (1) primul paragraf litera (a) din prezentul articol ca și când respectivele economii de energie ar fi fost obținute după 31 decembrie 2013 și înainte de 1 ianuarie 2021, cu condiția să se aplice cumulativ următoarele circumstanțe:

- (a) schema de obligații în materie de eficiență economică a fost în vigoare în orice moment în perioada cuprinsă între 31 decembrie 2009 și 31 decembrie 2014 și a fost inclusă în primul plan național de acțiune pentru eficiență energetică al statului membru, transmis în temeiul articolului 24;
- (b) economiile au fost realizate în cadrul schemei de obligații;
- (c) economiile sunt calculate în conformitate cu anexa V;
- (d) anii pentru care sunt luate în calcul economiile ca fiind obținute au fost raportați în cadrul Planurilor de acțiune naționale privind eficiența energetică în conformitate cu articolul 24 alineatul (2).

(9) Statele membre se asigură că economiile rezultate în urma măsurilor de politică menționate la articolele 7a și 7b și la articolul 20 alineatul (6) sunt calculate în conformitate cu anexa V.

(10) Statele membre obțin cantitatea obligatorie de economii de energie în temeiul alineatului (1) din prezentul articol fie prin stabilirea unei scheme de obligații în materie de eficiență energetică, menționată la articolul 7a, fie prin adoptarea măsurilor de politică alternative menționate la articolul 7b. Statele membre pot realiza o combinație între o schemă de obligații în materie de eficiență energetică și măsuri de politică alternative.

(11) La elaborarea măsurilor de politică pentru a își îndeplini obligațiile privind economiile de energie, statele membre țin seama de necesitatea de a atenua sărăcia energetică în conformitate cu criteriile stabilite de ele și ținând cont de practicile disponibile în domeniu, impunând ca, în măsura necesară, o parte din măsurile vizând eficiența energetică din cadrul schemelor de obligații în materie de eficiență energetică naționale ale acestora, din măsurile de politică alternative sau din programele sau măsurile finanțate în cadrul Fondului național pentru eficiență energetică să fie puse în aplicare în mod prioritar în rândul gospodăriilor vulnerabile, inclusiv cele aflate în situație de sărăcie energetică, și, după caz în rândul locuințelor sociale.

Statele membre includ informații cu privire la rezultatele măsurilor de atenuare a sărăciei energetice în contextul prezentei directive în rapoartele energetice și climatice naționale intermediare integrate, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1999.

(12) Statele membre demonstrează că, în situația în care există o suprapunere a impactului măsurilor de politică sau a impactului acțiunilor individuale, nu se face o contabilizare dublă a economiilor de energie.”

4. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 7a

Scheme de obligații în materie de eficiență energetică

(1) În cazul în care statele membre decid să își îndeplinească obligațiile de a realiza cantitatea de economii obligatorie conform articolului 7 alineatul (1) printr-o schemă de obligații în materie de eficiență energetică, acestea se asigură că părțile obligate menționate ca atare la alineatul (2) din prezentul articol care activează pe teritoriul fiecărui stat membru îndeplinesc, fără a aduce atingere articolului 7 alineatele (4) și (5), cerința privind economiile cumulate de energie la nivelul utilizării finale stabilită la articolul 7 alineatul (1).

Dacă este cazul, statele membre pot decide ca părțile obligate să realizeze respectivele economii, în totalitate sau parțial, sub forma unei contribuții la Fondul național pentru eficiență energetică, în conformitate cu articolul 20 alineatul (6).

(2) Statele membre desemnează, pe baza unor criterii obiective și nediscriminatorii, părțile obligate din rândul distribuitorilor de energie, al societăților de vânzare cu amănuntul a energiei și al distribuitorilor de combustibil utilizat în transporturi sau al comercianților care vând cu amănuntul combustibil utilizat în transporturi, care își desfășoară activitatea pe teritoriul lor. Cantitatea de economii de energie necesară pentru îndeplinirea obligației se realizează de părțile obligate din rândul clienților finali, desemnate de statul membru, în mod independent de calculul realizat în temeiul articolului 7 alineatul (1) sau, dacă statele membre decid astfel, prin intermediul economiilor certificate provenind de la alte părți, conform descrierii de la alineatul (5) litera (a) din prezentul articol.

(3) Atunci când societățile de vânzare cu amănuntul a energiei sunt desemnate ca părți obligate în temeiul alineatului (2), statele membre se asigură că, la îndeplinirea obligației care le revine, respectivele societăți de vânzare cu amănuntul a energiei nu creează bariere care împiedică consumatorii să treacă de la un furnizor la altul.

(4) Statele membre exprimă cantitatea obligatorie de economii de energie care revine fiecărei părți obligate în termeni de consum de energie finală sau primară al acestora. Metoda selectată pentru exprimarea cantității obligatorii de economii de energie este utilizată, de asemenea, la calcularea economiilor declarate de părțile obligate. Se aplică factorii de conversie stabiliți în anexa IV.

(5) Statele membre instituie sisteme de măsurare, de control și de verificare prin care se efectuează o verificare documentată în scris a cel puțin unei părți semnificative și a unui eșantion reprezentativ din punct de vedere statistic din măsurile de îmbunătățire a eficienței energetice instituite de către părțile obligate. Măsurarea, controlul și verificarea în cauză se realizează în mod independent față de părțile obligate.

(6) În cadrul schemei de obligații în materie de eficiență energetică, statele membre pot realiza una sau mai multe dintre următoarele:

- (a) pot permite părților obligate să ia în calcul, pentru îndeplinirea obligației lor, economiile certificate de energie realizate de furnizorii de servicii energetice sau de alte părți terțe, inclusiv în cazul în care părțile obligate promovează, prin intermediul altor organisme acreditate de stat sau prin intermediul autorităților publice, măsuri care pot implica parteneriate formale și care pot fi combinate cu alte surse de finanțare. Atunci când permit acest lucru, statele membre se asigură că certificarea economiilor de energie urmează un proces de aprobare instituit în statele membre care este clar, transparent și deschis tuturor participanților de pe piață, și care vizează reducerea la minimum a costurilor de certificare;
- (b) pot permite părților obligate să ia în calcul economiile obținute într-un anumit an ca și când acestea ar fi fost obținute în oricare dintre cei patru ani anteriori sau în oricare dintre următorii trei ani, atât timp cât nu se depășește sfârșitul perioadelor de obligații stabilite la articolul 7 alineatul (1).

Statele membre evaluează și, după caz, iau măsuri pentru a reduce la minimum impactul costurilor directe și indirecte ale schemelor privind obligația de economisire a energiei asupra competitivității industriilor energointensive expuse concurenței internaționale.

(7) Statele membre publică anual economiile de energie realizate de fiecare parte obligată sau de fiecare subcategorie de părți obligate, precum și economiile totale realizate în cadrul schemei.

Articolul 7b

Măsuri de politică alternativă

(1) În cazul în care statele membre decid să își îndeplinească obligațiile de a realiza economiile obligatorii în temeiul articolului 7 alineatul (1) prin măsuri de politică alternativă, ele se asigură, fără a aduce atingere articolului 7 alineatele (4) și (5), că economiile de energie obligatorii în temeiul articolului 7 alineatul (1) sunt realizate în rândul clienților finali.

(2) Pentru toate măsurile în afara celor referitoare la impozitare, statele membre instituie sisteme de măsurare, de control și de verificare prin care se efectuează o verificare documentată în scris a cel puțin unei părți semnificative și a unui eșantion reprezentativ din punct de vedere statistic din măsurile de îmbunătățire a eficienței energetice puse în practică de către părțile participante sau mandatate. Măsurarea, controlul și verificarea se realizează în mod independent față de părțile participante sau mandatate.”

5. Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Contorizarea gazelor naturale și a energiei electrice”;

(b) la alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre garantează că, în măsura în care este posibil din punct de vedere tehnic, rezonabil din punct de vedere financiar și proporțional în raport cu economiile de energie potențiale, clienții finali de energie electrică și gaze naturale sunt dotați cu contoare individuale la prețuri competitive, care reflectă cu acuratețe consumul real de energie al acestora și care furnizează informații despre timpul efectiv de utilizare.”;

(c) alineatul (3) se elimină.

6. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 9a

Contorizarea încălzirii, a răcirii și a apei calde menajere

(1) Statele membre se asigură că clienții finali de încălzire centralizată, răcire centralizată și apă caldă menajeră sunt dotați cu contoare la prețuri competitive, care reflectă cu acuratețe consumul lor real de energie.

(2) În cazul în care încălzirea, răcirea sau apa caldă menajeră pentru o clădire sunt furnizate de la o sursă centrală care deservește mai multe clădiri sau de la un sistem de încălzire centralizată ori de la un sistem de răcire centralizată, se instalează un contor la schimbătorul de căldură sau la punctul de livrare.

Articolul 9b

Subcontorizarea și repartizarea costurilor pentru încălzire, pentru răcire și pentru apa caldă menajeră

(1) În clădirile cu mai multe apartamente și în clădirile mixte dotate cu o sursă centrală de încălzire sau de răcire sau alimentate de sisteme de încălzire sau de răcire centralizată, se instalează contoare individuale pentru a măsura consumul de încălzire, de răcire sau de apă caldă menajeră pentru fiecare unitate a clădirii, în cazul în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic și rentabil, în sensul că este proporționat în raport cu posibilele economii de energie.

În cazul în care utilizarea de contoare individuale nu este fezabilă din punct de vedere tehnic sau nu este rentabilă pentru contorizarea consumului în fiecare unitate a clădirii, se utilizează repartitoare individuale de costuri pentru energia termică pentru a măsura consumul de energie termică la fiecare corp de încălzire, cu excepția cazului în care statul membru în cauză demonstrează că instalarea unor astfel de repartitoare de costuri nu ar fi rentabilă. În aceste cazuri, pot fi avute în vedere metode alternative rentabile pentru măsurarea consumului de energie termică. Criteriile generale, metodologia și/sau procedurile pentru a determina lipsa de fezabilitate tehnică și nerentabilitatea sunt stabilite în mod clar și publicate de fiecare stat membru.

(2) În clădirile noi cu mai multe apartamente și în părțile rezidențiale ale clădirilor mixte noi, care sunt dotate cu o sursă centrală de încălzire pentru apa caldă menajeră ori sunt aprovizionate de la rețele de termoficare, sunt prevăzute contoare individuale pentru apa caldă menajeră, în pofida dispozițiilor de la alineatul (1) primul paragraf.

(3) În cazul în care clădirile cu mai multe apartamente sau clădirile mixte sunt alimentate de la rețele de termoficare sau de răcire centralizată sau în cazul în care prevalează sistemele comune proprii de încălzire sau de răcire pentru astfel de clădiri, statele membre se asigură că sunt instituite norme naționale transparente și disponibile publicului privind repartizarea costurilor pentru consumul de încălzire, de răcire și de apă caldă menajeră în aceste clădiri, pentru a asigura transparența și acuratețea contabilizării consumului individual. După caz, astfel de norme includ orientări privind modalitatea de repartizare a costurilor pentru energie utilizată după cum urmează:

- (a) apă caldă menajeră;
- (b) energie termică distribuită de instalația clădirii și în scopul încălzirii spațiilor comune, în cazul în care casa scărilor și coridoarele sunt echipate cu corpuri de încălzire;
- (c) în scopul încălzirii sau răcirii apartamentelor.

Articolul 9c

Cerințele privind citirea la distanță

(1) În sensul articolelor 9a și 9b, contoarele și repartitoarele de costuri pentru energia termică instalate după 25 octombrie 2020 sunt dispozitive care pot fi citite de la distanță. Condițiile de fezabilitate tehnică și de rentabilitate prevăzute la articolul 9b alineatul (1) se aplică în continuare.

(2) Contoarele și repartitoarele de costuri pentru energia termică care nu pot fi citite de la distanță dar care au fost deja instalate se transformă astfel încât să poată fi citite de la distanță sau se înlocuiesc cu dispozitive care pot fi citite de la distanță până la 1 ianuarie 2027, cu excepția cazurilor în care statul membru în cauză demonstrează că acest lucru nu este rentabil.”

7. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

- (a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Informațiile privind facturarea pentru consumul de gaze și de energie electrică”;

- (b) la alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care clienții finali nu dispun de contoarele inteligente menționate în Directiva 2009/72/CE și în Directiva 2009/73/CE, statele membre se asigură, până la 31 decembrie 2014, că informațiile privind facturarea sunt fiabile, exacte și au la bază consumul real, în conformitate cu anexa VII punctul 1.1, de gaze și de energie electrică, atunci când acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic și justificat din punct de vedere economic.”

8. Se introduce următorul articol:

„Articolul 10a

Informații privind facturarea și consumul pentru încălzire, răcire și pentru apa caldă menajeră

(1) Acolo unde sunt instalate contoare sau repartitoare de costuri pentru energia termică, statele membre se asigură că informațiile privind facturarea și consumul sunt fiabile, exacte și au la bază consumul real sau citirea repartitoarelor de costuri pentru energia termică, în conformitate cu punctele 1 și 2 din anexa VIIa pentru toți utilizatorii finali, și anume, pentru persoanele fizice sau juridice care achiziționează încălzire, răcire sau apă caldă menajeră pentru propria lor utilizare finală, sau persoanele fizice sau juridice care ocupă o clădire individuală sau o unitate în cadrul unei clădiri cu mai multe apartamente sau al unei clădiri mixte aprovizionate cu încălzire, răcire sau apă caldă menajeră de la o sursă centrală și care nu au un contract direct sau individual cu furnizorul de energie.

În cazul în care un stat membru dispune în acest sens, obligația respectivă poate, mai puțin în ceea ce privește consumul subcontorizat bazat pe repartitoarele de costuri pentru energia termică conform articolului 9b, să fie îndeplinită printr-un sistem de autocitire periodică de către clientul final sau utilizatorul final, prin care acesta își citește contorul și transmite indexul. Factura se bazează pe o estimare a consumului sau pe o sumă forfetară numai în cazul în care consumatorul final sau utilizatorul final nu a transmis indexul contorului pentru o perioadă de facturare dată.

(2) Statele membre:

- (a) impun ca, dacă sunt disponibile informații privind facturile la energie și consumul anterior sau indexuri ale repartitoarelor de costuri pentru energia termică ale utilizatorilor finali, acestea să fie puse la dispoziția unui furnizor de servicii energetice desemnat de utilizatorul final, la cererea acestuia;
- (b) se asigură că li se oferă clienților finali opțiunea de a primi pe cale electronică facturile și informațiile privind facturarea;
- (c) se asigură că tuturor utilizatorilor finali li se furnizează, odată cu factura, informații clare și ușor de înțeles, în conformitate cu punctul 3 din anexa VIIa; și
- (d) promovează securitatea cibernetică și asigură protecția vieții private și a datelor utilizatorilor finali, în conformitate cu dreptul aplicabil al Uniunii.

Statele membre pot să prevadă ca, la cererea clientului final, furnizarea informațiilor privind facturarea să nu fie considerată a reprezenta o solicitare de plată. În astfel de cazuri, statele membre se asigură că se oferă modalități flexibile pentru plățile propriu-zise.

(3) Statele membre decid cine este responsabil pentru furnizarea informațiilor prevăzute la alineatele (1) și (2) către utilizatorii finali care nu au un contract direct sau individual cu un furnizor de energie.”

9. Articolul 11 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 11

Costurile de acces la informațiile privind contorizarea și facturarea pentru consumul de gaze și de energie electrică

Statele membre se asigură că clienții finali primesc, în mod gratuit, toate facturile și toate informațiile privind facturarea pentru consumul de energie, precum și că aceștia au un acces adecvat și gratuit la datele privind propriul consum.”

10. Se introduce următorul articol:

„Articolul 11a

Costurile de acces la informațiile privind contorizarea, facturarea și consumul pentru energie termică, răcire și apa caldă menajeră

(1) Statele membre se asigură că utilizatorii finali primesc, în mod gratuit, toate facturile și toate informațiile privind facturarea pentru consumul de energie, precum și că utilizatorii finali au acces în mod adecvat și gratuit la datele privind propriul consum.

(2) În pofida dispozițiilor de la alineatul (1) din prezentul articol, repartizarea costurilor aferente informațiilor privind facturarea pentru consumul individual de încălzire, răcire și apă caldă menajeră în clădirile cu mai multe apartamente și clădirile mixte, în conformitate cu articolul 9b, se efectuează fără scop lucrativ. Costurile care rezultă din atribuirea acestei sarcini unei terțe părți, precum un furnizor de servicii sau furnizorul local de energie, și care acoperă contorizarea, alocarea și contabilizarea consumului individual real în astfel de clădiri, pot fi transferate utilizatorilor finali, în măsura în care aceste costuri sunt rezonabile.

(3) Pentru a asigura costuri rezonabile pentru serviciile de subcontorizare, după cum se menționează la alineatul (2), statele membre pot stimula concurența în respectivul sector al serviciilor luând măsuri adecvate, cum ar fi recomandarea sau promovarea în alt mod a recurgerii la licitații sau a utilizării de aparate și sisteme interopeabile care să faciliteze trecerea de la un furnizor de servicii la altul.”

11. La articolul 15 se introduce următorul alineat:

„(2a) Până la 31 decembrie 2020, Comisia, în urma consultării părților interesate, pregătește o metodologie comună, pentru a încuraja operatorii de rețea să reducă pierderile, să pună în aplicare un program de investiții în infrastructură rentabil din punctul de vedere al costurilor și eficient din punctul de vedere al energiei și să țină cont în mod corespunzător de eficiența energetică și de flexibilitatea rețelei.”

12. La articolul 20 se adaugă următoarele alineate:

„(3a) Pentru a mobiliza finanțarea privată pentru măsurile vizând eficiența energetică și pentru reabilitarea energetică, în conformitate cu Directiva 2010/31/UE, Comisia desfășoară un dialog atât cu instituțiile financiare publice, cât și cu cele private pentru a identifica posibile acțiuni pe care le-ar putea întreprinde.

(3b) Acțiunile menționate la alineatul (3a) includ următoarele:

(a) mobilizarea investițiilor de capital în eficiența energetică prin luarea în considerare a impactului mai amplu al economiilor de energie pentru gestionarea riscului financiar;

(b) asigurarea îmbunătățirii datelor cu privire la performanța energetică și cea financiară prin:

(i) examinarea ulterioară a modului în care investițiile în eficiența energetică îmbunătățesc valorile activelor de bază;

(ii) sprijinirea studiilor care evaluează monetizarea beneficiilor neenergetice ale investițiilor în eficiența energetică.

(3c) În scopul mobilizării finanțărilor private a măsurilor de eficiență energetică și de reabilitare energetică, la punerea în aplicare a prezentei directive, statele membre:

(a) iau în considerare modalități de îmbunătățire a utilizării auditurilor energetice prevăzute la articolul 8 pentru a influența procesul decizional;

(b) utilizează în mod optim posibilitățile și instrumentele propuse prin inițiativa «finanțare inteligentă pentru clădiri inteligente».

(3d) Până la 1 ianuarie 2020, Comisia oferă orientări statelor membre cu privire la modalitatea de deblocare a investițiilor private.”

13. La articolul 22, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a modifica prezenta directivă adaptând la progresul tehnic valorile, metodele de calcul, coeficientul de energie primară implicit și cerințele menționate în anexele I-V, VII-X și XII.”

14. Articolul 23 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 22 se conferă Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la 24 decembrie 2018. Comisia întocmește un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de sfârșitul perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de o durată identică, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(3a) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia îi consultă pe experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare (*).

(*) JO L 123, 12.5.2016, p. 1.”

15. Articolul 24 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat:

„(4a) În contextul raportului privind starea uniunii energetice, Comisia prezintă un raport privind funcționarea pieței carbonului în conformitate cu articolul 35 alineatul (1) și alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) 2018/1999, ținând seama de efectele punerii în aplicare a prezentei directive.”;

(b) se adaugă următoarele alineate:

„(12) Până la 31 decembrie 2019, Comisia evaluează eficacitatea punerii în aplicare a definiției privind întreprinderile mici și mijlocii în scopul articolului 8 alineatul (4) și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului. Cât mai curând posibil după prezentarea respectivului raport, Comisia adoptă, după caz, propuneri legislative.

(13) Până la 1 ianuarie 2021, Comisia evaluează potențialul de eficiență energetică oferit de conversia, transformarea, transmiterea, transportul și stocarea energiei și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului. Raportul respectiv este însoțit, dacă este cazul, de propuneri legislative.

(14) Până la 31 decembrie 2021, Comisia, cu excepția cazului în care între timp sunt propuse modificări ale dispozițiilor referitoare la piața cu amănuntul ale Directivei 2009/73/CE privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor, efectuează o evaluare și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la dispozițiile privind contorizarea, facturarea și informațiile pentru consumatori vizând gazele naturale, cu scopul de a le alinia, după caz, la dispozițiile relevante vizând energia electrică din Directiva 2009/72/CE pentru a consolida protecția consumatorilor și a permite clienților finali să primească mai des informații clare și actualizate cu privire la consumul lor de gaz natural și să își regleze consumul de energie. Cât mai curând posibil după prezentarea raportului respectiv, Comisia adoptă, după caz, propuneri legislative.

(15) Până la 28 februarie 2024 și, ulterior, la fiecare cinci ani, Comisia evaluează prezenta directivă și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului.

Respectiva evaluare include:

- (a) o analiză pentru a stabili dacă cerințele și abordarea alternativă prevăzute la articolul 5 trebuie adaptate ulterior anului 2030;
- (b) o evaluare a eficacității generale a prezentei directive și a necesității de a adapta în continuare politica de eficiență energetică a Uniunii în conformitate cu obiectivele Acordului de la Paris din 2015 asupra schimbărilor climatice, rezultat în urma celei de a 21-a Conferințe a părților la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (*) și în funcție de evoluțiile economice și din domeniul inovării.

Raportul respectiv este însoțit, dacă este cazul, de propuneri de măsuri suplimentare.

(*) JO L 282, 19.10.2016, p. 4.”

16. Anexele se modifică în conformitate cu anexa la prezenta directivă.

Articolul 2

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 25 iunie 2020.

Cu toate acestea, statele membre garantează intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma articolului 1 punctele 5-10 și punctelor 3 și 4 din anexă până la 25 octombrie 2020.

Statele membre comunică de îndată Comisiei textul respectivelor măsuri.

Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 11 decembrie 2018.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

J. BOGNER-STRAUSS

ANEXĂ

Anexele la Directiva 2012/27/CE se modifică după cum urmează:

1. La anexa IV, nota de subsol 3 se înlocuiește cu următorul text:

„⁽³⁾ Aplicabil în cazul în care economiile de energie sunt calculate ca energie primară prin intermediul unei abordări ascendente bazate pe consumul de energie finală. Pentru economiile de energie electrică în kWh, statele membre aplică un coeficient stabilit printr-o metodologie transparentă, în funcție de circumstanțele naționale care afectează consumul de energie primară, pentru a se asigura un calcul exact al economiilor reale. Circumstanțele respective sunt justificate, verificabile și bazate pe criterii obiective și nediscriminatorii. Pentru economiile de energie electrică în kWh, statele membre pot aplica un coeficient implicit de 2,1 sau pot decide să stabilească un coeficient diferit, cu condiția să poată justifica acest lucru. Atunci când procedează astfel, statele membre iau în considerare mixul lor energetic inclus în planurile lor energetice și climatice naționale integrate, care trebuie notificate Comisiei în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1999. Până la 25 decembrie 2022 și, ulterior, la fiecare patru ani, Comisia revizuieste coeficientul implicit pe baza datelor constatate. Revizuirea respectivă se derulează ținând seama de efectele acestuia asupra altor acte din dreptul Uniunii, precum Directiva 2009/125/CE și Regulamentul (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2017 de stabilire a unui cadru pentru etichetarea energetică și de abrogare a Directivei 2010/30/UE (JO L 198, 28.7.2017, p. 1).”

2. Anexa V se înlocuiește cu următorul text:

„ANEXA V

Metode și principii comune de calcul al impactului schemelor de obligații în materie de eficiență energetică și al altor măsuri de politică în temeiul articolelor 7, 7a și 7b, precum și al articolului 20 alineatul (6)

1. Metodele de calcul al economiilor de energie, în afara celor provenite din măsuri de impozitare, în sensul articolelor 7, 7a și 7b, precum și al articolului 20 alineatul (6).

Părțile obligate, participante sau mandatate sau autoritățile publice de punere în aplicare pot utiliza următoarele metode de calcul al economiilor de energie:

- (a) economii preconizate, prin referire la rezultatele îmbunătățirilor energetice anterioare monitorizate independent în instalații similare. Abordarea generică este denumită *«ex ante»*;
- (b) economii contorizate, în cazul cărora economiile rezultate în urma aplicării unei măsuri sau a unui pachet de măsuri sunt stabilite prin înregistrarea reducerii efective a energiei utilizate, ținând seama în mod corespunzător de factori precum adiționalitatea, ocuparea, nivelurile de producție și condițiile meteorologice care pot afecta consumul. Abordarea generică este denumită *«ex post»*;
- (c) economii ponderate, în cazul cărora sunt utilizate estimări tehnice ale economiilor. Această abordare este utilizată doar în cazul în care determinarea unor date strict măsurate pentru o instalație specifică este dificilă sau mult prea costisitoare, de exemplu înlocuirea unui compresor sau a unui motor electric cu o valoare nominală în kWh diferită de cea pentru care au fost măsurate informații independente privind economiile de energie, sau în cazul în care estimările respective se realizează pe baza metodologiilor și standardelor de referință stabilite la nivel național de experți calificați sau acreditați care sunt independenți față de părțile obligate, participante sau mandatate implicate;
- (d) economii de energie estimate prin sondaj, în cazul cărora este determinat răspunsul consumatorilor la recomandări, la campaniile de informare, la schemele de etichetare sau de certificare sau la contorizarea inteligentă. Această abordare este utilizată doar pentru economiile de energie rezultate în urma modificării comportamentului consumatorilor. Ea nu poate fi utilizată pentru economii rezultate din introducerea unor măsuri concrete.

2. La stabilirea economiilor de energie pentru o măsură vizând eficiența energetică în sensul articolelor 7, 7a și 7b, precum și al articolului 20 alineatul (6) se aplică următoarele principii:

- (a) economiile trebuie să fie vădit suplimentare față de cele care s-ar fi produs oricum și în absența activității părților obligate, participante sau mandatate sau a autorităților publice de punere în aplicare. Pentru a stabili economiile care pot fi declarate ca suplimentare, statele membre iau în considerare modul în care ar evolua utilizarea energiei și cererea de energie în

absența măsurii de politică în cauză, ținând cont cel puțin de factorii următori: tendințele consumului de energie, modificările survenite în comportamentul consumatorilor, progresul tehnologic și schimbările generate de alte măsuri puse în aplicare la nivelul Uniunii și la nivel național;

- (b) economiile rezultate din punerea în aplicare a legislației obligatorii a Uniunii sunt considerate economii care s-ar fi produs oricum și, prin urmare, nu sunt declarate ca economii de energie în sensul articolului 7 alineatul (1). Cu titlu de derogare de la respectiva cerință, economiile legate de renovarea clădirilor existente pot fi declarate ca economii de energie în sensul articolului 7 alineatul (1), cu condiția îndeplinirii cerinței de relevanță menționate la punctul 3 litera (h) din prezenta anexă. Economii care rezultă din punerea în aplicare a cerințelor naționale minime stabilite pentru clădirile noi înainte de transpunerea Directivei 2010/31/UE pot fi declarate ca economii de energie în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (a), cu condiția îndeplinirii cerinței de relevanță menționate la punctul 3 litera (h) din prezenta anexă și ca economiile respective să fi fost notificate de statele membre în planurile lor de acțiune naționale privind eficiența energetică, în conformitate cu articolul 24 alineatul (2);
 - (c) se poate ține cont doar de economiile care depășesc următoarele niveluri:
 - (i) standardele de performanță ale Uniunii privind emisiile pentru noile autoturisme și noile vehicule utilitare ușoare în urma punerii în aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 443/2009 (*) și (UE) nr. 510/2011 ale Parlamentului European și ale Consiliului (**);
 - (ii) cerințele Uniunii privind eliminarea de pe piață a anumitor produse cu impact energetic în urma implementării măsurilor de punere în aplicare în temeiul Directivei 2009/125/CE;
 - (d) sunt permise politici în scopul încurajării unor niveluri mai ridicate de eficiență energetică a produselor, a echipamentelor, a sistemelor de transport, a vehiculelor și combustibililor, a clădirilor și a elementelor de clădiri, a proceselor și a piețelor;
 - (e) măsurile care promovează instalarea unor tehnologii la scară mică de obținere a energiei din surse regenerabile pe sau în clădiri pot fi eligibile spre a fi luate în considerare pentru realizarea economiilor de energie obligatorii în temeiul articolului 7 alineatul (1), cu condiția să genereze economii de energie care să poată fi verificate și contorizate sau estimate. Economii de energie se calculează cu respectarea cerințelor din prezenta anexă;
 - (f) în cazul politicilor care accelerează adoptarea unor produse și vehicule mai eficiente, se poate ține cont pe deplin de economiile aferente acestora, cu condiția să se demonstreze că o astfel de adoptare are loc înainte de expirarea duratei de viață medii anticipate a produsului sau a vehiculului ori înainte de înlocuirea normală a produsului sau a vehiculului și cu condiția ca economiile să fie declarate doar pentru perioada care se încheie la expirarea duratei de viață medii anticipate a produsului sau a vehiculului care urmează să fie înlocuit;
 - (g) atunci când promovează adoptarea de măsuri vizând eficiența energetică, statele membre se asigură, acolo unde este cazul, că sunt menținute standardele de calitate pentru produse, pentru servicii și pentru introducerea măsurilor sau că sunt introduse asemenea standarde în cazul în care nu există;
 - (h) pentru a ține seama de variațiile climatice dintre regiuni, statele membre pot alege să ajusteze economiile la o valoare standard sau să stabilească economii de energie diferite în funcție de variațiile de temperatură dintre regiuni;
 - (i) calcularea economiilor de energie trebuie să țină seama de durata de viață a măsurilor și de rata cu care economiile se diminuează odată cu trecerea timpului. Respectivul calcul se face prin contabilizarea economiilor pe care le va realiza fiecare acțiune individuală în perioada dintre data punerii sale în aplicare și 31 decembrie 2020 sau, după caz, 31 decembrie 2030. Alternativ, statele membre pot adopta o altă metodă, preconizată să obțină cel puțin aceeași cantitate totală de economii. Atunci când utilizează alte metode, statele membre se asigură că valoarea totală a economiilor de energie calculată pe baza acestor metode diferite nu depășește valoarea economiilor de energie care ar fi rezultat din calculul lor în momentul contabilizării economiilor pe care le va realiza fiecare acțiune individuală în perioada dintre data punerii sale în aplicare și 31 decembrie 2020 sau, după caz, 31 decembrie 2030. Statele membre descriu în detaliu, în planurile lor energetice și climatice naționale integrate în temeiul Regulamentului 2018/1999, celelalte metode și dispozițiile aplicate pentru a asigura respectarea cerinței obligatorii de calculare.
3. Statele membre se asigură că sunt îndeplinite următoarele cerințe pentru măsurile de politică luate în temeiul articolului 7b și al articolului 20 alineatul (6):
- (a) măsurile de politică și acțiunile individuale generează economii de energie verificabile la nivelul utilizării finale;

- (b) responsabilitatea fiecărei părți participante, părți mandatate sau autorități publice de punere în aplicare, după caz, este clar definită;
 - (c) economiile de energie care sunt obținute sau urmează a fi obținute sunt determinate într-un mod transparent;
 - (d) cantitatea obligatorie de economii de energie sau care urmează a fi obținută prin măsura de politică este exprimată în termeni de consum de energie primară sau finală, utilizând factorii de conversie prevăzuți în anexa IV;
 - (e) trebuie prezentat un raport anual privind economiile de energie realizate de părțile mandatate, de părțile participante și de autoritățile publice de punere în aplicare, care să fie pus la dispoziția publicului, precum și datele privind tendința anuală a economiilor de energie;
 - (f) monitorizarea rezultatelor și luarea de măsuri adecvate în cazul în care progresele nu sunt satisfăcătoare;
 - (g) economiile de energie generate de o acțiune individuală sunt declarate doar de o singură parte;
 - (h) se demonstrează că activitățile părții participante, ale părții mandatate sau ale autorității publice de punere în aplicare au contribuit în mod esențial la realizarea economiilor de energie declarate.
4. La determinarea economiilor de energie obținute în urma măsurilor de politică legate de impozitare introduse în temeiul articolului 7b, se aplică următoarele principii:
- (a) se ține cont doar de economiile de energie obținute în urma măsurilor de impozitare care depășesc nivelurile minime de impozitare aplicabile combustibililor în conformitate cu Directiva 2003/96/CE a Consiliului (***) sau cu Directiva 2006/112/CE a Consiliului (****);
 - (b) datele privind elasticitatea cererii în funcție de preț pentru calcularea impactului măsurilor de impozitare (a energiei) trebuie să reflecte capacitatea de reacție a cererii de energie la schimbările de preț și sunt estimate pe baza unor surse de date oficiale recente și reprezentative;
 - (c) economiile de energie generate de instrumente însoțitoare ale politicii în materie de impozitare, inclusiv stimulentele fiscale sau plata către un fond, sunt contabilizate separat.
5. Notificarea metodologiei
- Statele membre notifică Comisiei, în conformitate Regulamentul (UE) 2018/1999, metodologia lor detaliată propusă pentru operarea schemelor de obligații în materie de eficiență energetică și a măsurilor alternative menționate la articolele 7a și 7b și la articolul 20 alineatul (6). Cu excepția cazului impozitării, notificarea include detalii privind:
- (a) nivelul economiilor de energie obligatorii în temeiul articolului 7 alineatul (1) primul paragraf punctul (b) sau al economiilor preconizate a fi realizate pe întreaga perioadă cuprinsă între 1 ianuarie 2021 și 31 decembrie 2030;
 - (b) părțile obligate, participante sau mandatate sau autoritățile publice de punere în aplicare;
 - (c) sectoarele țintă;
 - (d) măsurile de politică și acțiunile individuale, inclusiv cantitatea totală preconizată de economii cumulate de energie pentru fiecare măsură;
 - (e) durata perioadei de obligații pentru schema de obligații în materie de eficiență energetică;
 - (f) acțiunile prevăzute de măsura de politică;
 - (g) metodologia de calcul, inclusiv modalitățile de stabilire a aditionalității și a pertinentei, precum și metodologiile și valorile de referință care sunt folosite pentru economiile preconizate și ponderate;
 - (h) durata de viață a măsurilor și modul de calcul al acestora sau pe ce se fundamentează aceasta;
 - (i) abordarea aleasă pentru tratarea problemei variațiilor climatice în cadrul statului membru;
 - (j) sistemele de monitorizare și de verificare a măsurilor în temeiul articolelor 7a și 7b și modul în care este asigurată independența acestora față de părțile obligate, participante sau mandatate;
 - (k) în cazul impozitării:
 - (i) sectoarele țintă și segmentul de contribuabili;
 - (ii) autoritatea publică de punere în aplicare;

- (iii) economiile preconizate a fi realizate;
- (iv) durata măsurii de impozitare; și
- (v) metodologia de calcul, inclusiv elasticitățile cererii în funcție de preț utilizată și modul în care au fost stabilite acestea.

-
- (*) Regulamentul (CE) nr. 443/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 de stabilire a standardelor de performanță privind emisiile pentru autoturismele noi, ca parte a abordării integrate a Comunității de a reduce emisiile de CO₂ generate de vehiculele ușoare (JO L 140, 5.6.2009, p. 1).
 - (**) Regulamentul (UE) nr. 510/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2011 de stabilire a unor standarde de performanță pentru vehiculele utilitare ușoare noi, ca parte a abordării integrate a Uniunii de reducere a emisiilor de CO₂ generate de vehiculele ușoare (JO L 145, 31.5.2011, p. 1).
 - (***) Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității (JO L 283, 31.10.2003, p. 51).
 - (****) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1)."

3. La anexa VII, titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Cerințe minime privind facturarea și informațiile referitoare la facturare pe baza consumului real de energie electrică și de gaze”.

4. Se introduce următoarea anexă:

„ANEXA VIIa

Cerințe minime privind facturarea și informațiile referitoare la consum pentru încălzire, răcire și apă caldă menajeră

1. Facturarea pe baza consumului real sau a citirii repartitoarelor de costuri pentru energia termică

Pentru a permite utilizatorilor finali să își regleze propriul consum de energie, facturarea se efectuează pe baza consumului real sau a citirii repartitoarelor de costuri pentru energia termică cel puțin o dată pe an.

2. Frecvența minimă de furnizare a informațiilor referitoare la facturare sau la consum

Începând cu 25 octombrie 2020, în cazul în care au fost instalate contoare sau repartitoare de costuri pentru energia termică care pot fi citite de la distanță, informațiile referitoare la facturare sau la consum bazate pe consumul real sau pe citirea repartitoarelor de costuri pentru energia termică se pun la dispoziția utilizatorilor finali cel puțin trimestrial, la cerere, sau în cazul în care clienții finali au optat să primească facturile pe cale electronică, iar în caz contrar de două ori pe an.

Începând cu 1 ianuarie 2022, în cazul în care au fost instalate contoare sau repartitoare de costuri pentru energia termică care pot fi citite de la distanță, informațiile referitoare la facturare sau la consum bazate pe consumul real sau pe citirea repartitoarelor de costuri pentru energia termică se pun la dispoziția utilizatorilor finali cel puțin lunar. Acestea se pot pune la dispoziție, de asemenea, prin intermediul internetului și se pot actualiza cât de frecvent posibil în funcție de dispozitivele și sistemele de măsurare utilizate. Încălzirea și răcirea pot fi scutite de această cerință în afara sezonelor de încălzire/răcire.

3. Informații minime incluse în factură

Statele membre se asigură că următoarele informații sunt puse la dispoziția utilizatorilor finali într-o formă clară și ușor de înțeles, în facturile lor sau în documentele însoțitoare, atunci când acestea se bazează pe consumul real sau pe citirea repartitoarelor de costuri pentru energia termică:

- (a) prețurile reale actuale și consumul real de energie sau costul total al energiei termice și citirea (indexul) repartitoarelor de costuri pentru energia termică;
- (b) informații privind mixul de combustibili utilizat și emisiile de gaze cu efect de seră anuale aferente, inclusiv pentru utilizatorii finali aprovizionați de la rețeaua de termoficare sau de răcire, precum și o descriere a diferitelor taxe, impozite și tarife aplicate. Statele membre pot limita domeniul de aplicare al cerinței de a oferi informații privind emisiile de gaze cu efect de seră pentru a include numai furnizările de la rețelele de termoficare cu o putere termică instalată totală care depășește 20 MW;

- (c) comparații între consumul actual de energie al utilizatorilor finali și consumul din aceeași perioadă a anului anterior, sub formă grafică, datele fiind ajustate în funcție de variațiile climatice pentru încălzire și răcire;
- (d) informații de contact pentru organizațiile clienților finali, agențiile pentru energie sau organisme similare, inclusiv adrese de site-uri web de unde se pot obține informații privind măsurile disponibile de îmbunătățire a eficienței energetice, profiluri comparative ale utilizatorilor finali și specificații tehnice obiective privind echipamentele care folosesc energie;
- (e) informații privind procedurile de depunere a plângerilor, serviciile de mediere sau mecanismele alternative pertinente de soluționare a litigiilor, în conformitate cu dispozițiile aplicabile în statele membre;
- (f) comparații cu un utilizator final mediu normalizat sau de referință din aceeași categorie de utilizatori. În cazul facturilor electronice, astfel de comparații pot, în schimb, să fie puse la dispoziție online și semnalate în cadrul facturilor.

Facturile care nu au la bază consumul real sau citirea repartitoarelor de costuri pentru energia termică conțin o explicație clară și ușor de înțeles a modului în care suma care figurează pe factură a fost calculată și, cel puțin, informațiile menționate la literele (d) și (e).”

5. În anexa IX partea 1 paragraful al patrulea, litera (g) se înlocuiește cu următorul text:

„(g) Analiza economică: inventarul efectelor

Analizele economice iau în considerare toate efectele economice relevante.

În scenariile analizate, statele membre pot evalua și lua în considerare, în procesul lor decizional, economiile de energie și de costuri generate de flexibilitatea sporită a furnizării energiei și de o funcționare mai aproape de optim a rețelelor electrice, inclusiv costurile evitate și economiile obținute prin reducerea investiției în infrastructură.

Costurile și beneficiile menționate la primul alineat trebuie să includă cel puțin următoarele:

(i) Beneficii

- Valoarea producției livrate consumatorului (energie termică și electrică)
- Beneficii externe, cum ar fi beneficii de mediu, în materie de emisii de gaze cu efect de seră și de sănătate și siguranță, în măsura posibilului
- Efectele asupra pieței forței de muncă, securitatea energetică și competitivitatea, în măsura posibilului;

(ii) Costuri

- Costurile de capital ale centralelor și echipamentelor
- Costurile de capital ale rețelelor asociate de energie
- Costurile de exploatare variabile și fixe
- Costurile de energie
- Costurile de mediu, de sănătate și de siguranță în măsura posibilului
- Efectele asupra pieței forței de muncă, securitatea energetică și competitivitatea, în măsura posibilului.”

6. În anexa XII primul paragraf, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) să stabilească și să facă publice normele lor standard referitoare la suportarea și partajarea costurilor adaptărilor tehnice, cum ar fi conectările la rețea, consolidările rețelei și introducerea de noi rețele, funcționarea îmbunătățită a rețelei și normele privind punerea în aplicare nediscriminatorie a codurilor de rețea, care sunt necesare pentru integrarea noilor producători de energie rezultată din cogenerarea de înaltă eficiență în cadrul rețelei interconectate;”